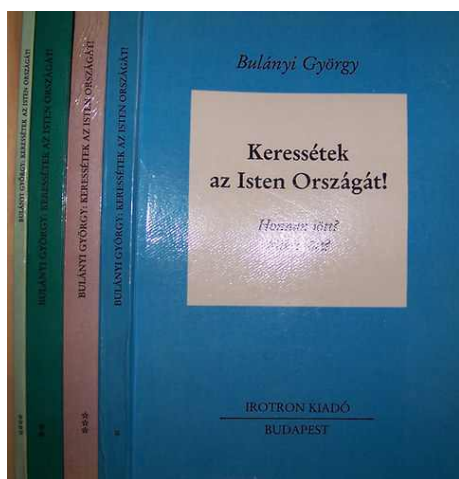

Az Ószövetség kétezer esztendőös nevelése alapján világos a Messiás szemlélete. Az atyáknak odaadott Ígéret-földje az Istené. Mint a maga tulajdonát adta oda azt népének. E földet minden negyvenkilencedik évben újra szét kellett osztani a választott nép tagjai között: "és kapja vissza ki-ki az ő birtokát, és térjen vissza ki-ki az ő nemzetségéhez". (Lev Lev 25,10) Lett legyen valaki a negyvenkilenc esztendő során gazdaggá, vagy került legyen rabszolga sorba - munka, szerencse, törvényszegés vagy bármi egyéb által, csupán intézője volt annak, amit birtokolt, mert az Ígéret-földjének tulajdonosa az Isten maga. - **A Világosság fiai azt, amit birtokolnak nem tekinthetik a maguk tulajdonának.** A példabeszéd gazdag embere az Istent példázza. Álljon a telekkönyvben az, ami; az evilági ország törvényei szerint ám legyünk tulajdonosok, mégis csupán e telekkönyvi tulajdon intézőinek tekinthetjük magunkat. Intézőknek, akiknek hűséges sáfárként kell kezelniök Isten tulajdonát. Akkor kezeljük hűségesen, ha az országbeli adástörvény teljesítésére használjuk fel. - A Messiás az anyagi javakat nem tekinti az ember tulajdonának, akármik is a telekkönyvi beírások. **Ezzel szemben az Országot,** annak értékét, annak jutalmát - melyek pedig messze meghaladják az anyagi javak értékét - **övéi tulajdonának,** övéi sajátjának **állítja.** Állítása összhangban van a mennyei kincessel, amelyet el nem vesző kincsünknek mondott.

Ezek után már csak konkludálnia kell az Istent- és Mammon-szolgálat összeegyeztethetlenségére. (Lk 16,13) Konkludálnia csupán, mert a példabeszéd világossá tette, hogy az Ország adástörvényének teljesítése - egyenes lerontása, teljes ellentéte a Mammon szolgálatának. - A farizeusok gúnyosan kinevették a sáfárról szóló tanítás miatt a Messiást. Mit csinálhattak volna egyebet? **Mit csinálhatunk egy ilyen tanítás hallatára, ha azt nem vagyunk hajlandók elfogadni?** Csak azt, amit a farizeusok? Hitelenné kell lenni, ki kell nevetni a Messiást és Örömhírét? Sajnos még mást is.

(KIO - Az Út - Harmadik könyv)

NÉMETH PÉTER

HOMÍLIA

Jn 15,15b "Titeket azonban barátaimnak mondalak..."

A mai újszövetségi igében Jézus egy különleges szeretet-kapcsolatról beszél, ami összeköti őt és tanítványait, a hozzá tartozókat. Azt a kifejezést használja erre a kapcsolatra, amit mi is emberi kapcsolatainkból jól ismerünk: Barátság.

„Nincs senkiben nagyobb szeretet annál, mint ha valaki életét adja a barátaiért. Ti a barátaim vagytok” – mondja Jézus a tanítványoknak, majd újra megerősíti: „Titeket barátaimnak mondalak.” Gondoljuk hát végig, mit is jelent ez számunkra! Miért fontos nekünk Jézus barátsága?

A Szentírás ezt megelőzően csupán egyetlen emberrel kapcsolatban ír ilyet, hogy „Isten barátja”, ez pedig Ábrahám.

Egyik próféciában maga Isten nevezi őt így: „Barátom, Ábrahám”. Itt Izráel kiválasztásáról beszél az Úr: Te pedig Izráel, akit kiválasztottam, barátomnak, Ábrahámnak utóda, a föld szélén ragadtalak meg, kiválasztottalak, nem vetlek el téged, ne félj, mert veled vagyok (Ézs 41,8). Jakab apostol is tud erről a kitüntetett címről, ezt írja: Hitt Ábrahám az Istennek, és „Isten barátjának neveztetett” (Jak 2,13).

Különleges dolog ez, hiszen ott magasodnak az Ószövetség más nagyjai, Mózes, Dávid király, de senki más, csakis Ábrahám neveztetett „Isten barátjának”. Miért? Ha Ábrahám történetét megnézzük, abban választ találunk: Hite és Isten iránti hűsége miatt.

Amikor Isten megszólította Ábrahámot Mezopotámiában, hogy induljon el Kánaán felé, ő teljes bizalommal ráhagyatkozott Isten vezetésére. Elindult, nem tudva, hová megy. Olyan bizalommal volt Isten iránt, olyan szinten tudott Rá hagyatkozni, ami csak a legmélyebb barátságban képzelhető el.

Azután Isten szövetséget kötött Ábrahámmal, ő pedig ebben a szövetségben végig hűséggel megmaradt. Még a legnagyobb mélységben is, amikor azt hitte, Isten elkéri tőle egyetlen fiát, töretlen maradt hűsége és bizalma. – Isten pedig soha nem hagyta cserben barátját, különleges módon vezette, védelmezte őt, áldásaival gazdagította.

Nagyon fontos, hogy az Ábrahámmal kötött szövetségben benne foglaltatnak a leszármazottai is! Ábrahám utódai Isten kiválasztott népe.

Isten szereti barátját Ábrahámot. És Isten szereti barátait, az Ő választott népét. Jézusban pedig ez a

kiválasztottság immár nem származás alapján érvényesül, hanem egészen szélesre kitarul mindazok felé, aki hisznek Benne.

Így érkezünk tehát vissza Jézus szavaihoz, aki így fordul hozzánk: „Titeket barátainnak mondalak. Barátaim vagytok.”

Idézzük csak magunk elé annak az embernek az arcát, aki a legjobb barátunk, barátnőnk, akivel mindent megosztunk, aki szinte mindent tud rólunk. Hogyan jött létre a barátságunk? Mit jelent nekünk az ő barátsága? Mi mindent vagyunk képesek megtenni egymásért? – Most pedig képzeljük el, ahogy Jézus megáll előttünk, és ezt mondja: Te a barátom vagy. Vajon hogyan fogadjuk ezt Tőle, és milyen gondolatokat indít el bennünk?

Bizony, emberekkel kapcsolatban sokkal egyszerűbb a barátságot elképzelni, és tartalommal megtölteni. Mégis, fogadjuk el Jézustól ezt a megszólítást, mert az Ő barátsága valóban egészen különleges!

Ahogy Ábrahámmal szövetséget kötött az Úr, úgy Jézus is a barátság alatt egy különleges szövetséget ért a tanítványaival. Ennek a szövetségnek a „legnagyobb szeretet” az alapja, amikor „valaki életét adja barátaíért”. Jézus ezt a legtöbbet, az életét adta oda ezért a barátságért! És közvetlenül a mostani szavai előtt egy beszédes képpel mondja el tanítványainak, hogy úgy maradjanak meg Benne, ahogyan a szőlővesszőknek is meg kell maradniuk a szőlőtőn.

Jézus a barátainak egy életadó kapcsolatot kínál fel, és ha Ővéi megmaradnak ebben, akkor áldottak lesznek, és gyümölcstermő élettel dicsőítik Istent.

Mai füllel hallgatva kicsit szokatlan lehet Jézus megfogalmazása: „Ti a barátaim vagytok, ha azt teszitek, amit én parancsolok.” Ezt azonban nem úgy kell nekünk érteni, mint a hadseregben kiadott parancsot. Jézus itt nem a Törvénynek való engedelmességről beszél, hanem a szeretet parancsáról, ami közte és barátai között a legnagyobb parancs. – A kiválasztottságról pedig ezt mondja nekik Jézus: „Én választottalak ki titeket, hogy elmenjete és gyümölcsöt teremjete, és gyümölcsötök megmaradjon, hogy bármit kértek az Atyától az én nevemben, megadja nektek.”

Amikor tehát Jézus barátságról beszél, mindezt érti alatta. Jézus barátsága egy élettel teli, gyümölcstermő kapcsolatot jelent.

Vajon hogyan kell ezt a gyakorlatban elképzelni? Az életünk sűrűjében, a mindennapjaink forgatagában. Azt mondják: a bajban ismerhető fel az igazi barát. Mit jelent vajon Jézus barátsága, amikor nekünk növekednek a terheink? Amikor különféle félelmek gyötörnek? Amikor egyedül hagyunk az emberek?

Én személyesen úgy képelem el, ahogy sokszor meg is tapasztaltam, hogy Jézus barátsága megnyugtat engem. Amikor Jézusra, mint barátomra gondolhatok, az biztonságot ad nekem. Mert Ő olyan hatalom, olyan erő, aki bármikor és bárhol elérhető. Nincsen Előtte semmilyen kapcsolati akadály, mert Lelke az a „közeg”, akiben zajlik az életünk. Így bármikor adhatja erejét, ha mi Őt hittel fogadjuk, és rá tudunk kapcsolódni.

Jézus segítsége soha nem elméleti, az Ő ereje, támogatása kézzelfogható módon érkezik meg hozzánk. Adott esetben szeretteinken, vagy barátainkon, de akár ismeretleneken keresztül is. Van hatalma aszerint alakítani sorsunkat, ahogyan nekünk szükségünk van rá. Mint Barátunk ismer minket, és mindent tud rólunk, de ezzel Ő soha nem él vissza. Hiszen ez a barátság az Ő döntése. „Titeket barátainnak mondalak.” Így döntöttem, és életemet adtam ezért a barátságért.

Emberi barátságok véget érhetnek. Előfordulhat, hogy valakit iszonyúan félreismertünk, vagy valami elszakadt közöttünk, és vége a bizalomnak. Előfordulhat, hogy a hozzánk legközelebb állók, a barátaink okozzák bennünk a legmélyebb sérülést, hiszen mindent tudnak rólunk.

Jézus barátságában ilyen soha nem fordulhat elő. Mert ennek a barátságnak a legnagyobb szeretet az alapja. Jézus döntése, hogy Ő életével pecsételte meg ezt a barátságot.

„Ti a barátaim vagytok.”

Fogadjuk el Tőle, hogy barátaiként szólít meg bennünket! Merjük Rá bízni magunkat, és akkor meg fogjuk tapasztalni napról-napra megtartó, életadó erejét!

PAPP MIKLÓS

JÉZUS ÉS A BARÁTSÁG

Az evangéliumok olvasásakor láthatjuk, hogy a barátság Jézus életében is fontos volt. Vegyük például a betániai testvérek, Mária, Márta és Lázár történetét. Jézus szomorú lesz Lázár halála miatt és úgy dönt, hogy feltámasztja őt. Így magyarázza tanítványainak: „Barátunk, Lázár elaludt, de elmegegyek és fölébresztem.” (Jn11,11) És itt van természetesen a tizenkét apostol, köztük János, „akit Jézus kedvelt” (Jn21,7) és aki követi őt egészen a keresztiig.

Nos, ezért ajánljuk most elmélkedésre ezt a tíz bibliai idézetet:

1. „Amikor a Saullal való beszélgetés véget ért, történt, hogy Jonatán lelkében fölébredt a vonzalom Dávid lelke iránt, s Jonatán úgy megszerette, mint saját magát.,, (1Sám18,1)